

Editorul se declară disponibil pentru a reglementa orice taxe
pentru acele imagini a căror sursă nu a putut fi găsită.

Editura Litera
O.P. 53, C.P. 212, sector 4,
București, România
tel.: 021 319 63 90; 031 425 16 19;
0752 548 372
e-mail: comenzi@litera.ro

Ne puteți vizita pe

www.litera.ro

Pitagora și numărul blestemat

Luca Novelli

Copyright © 2020 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Traducere din limba italiană: Geanina Tivdă

Editor: Vidrașcu și fiții
Corector: Cristina Anghel
Redactor: Sînziana Cotoară
Copertă: Andreea Apostol
Tehnoredactare și prepress: Mihai Stoianov

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
NOVELLI, LUCA
Pitagora și numărul blestemat / Luca Novelli;
trad. din lb. italiană de: Geanina Tivdă – București: Litera, 2019

ISBN 978-606-33-4670-5

I. Tivdă, Geanina (trad.)

087.5

LUCA NOVELLI

PITAGORA

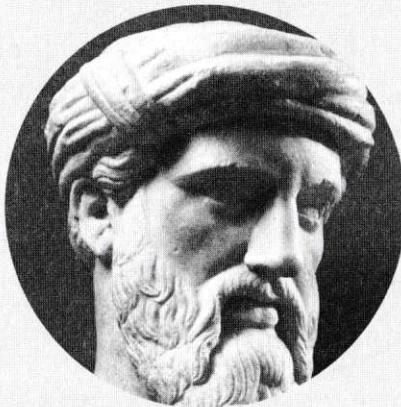
și numărul blestemat

București
2020

Cuprins

Introducere	5
Ce veți găsi în această carte	6
Lumea lui Pitagora	8
1. Eu, Pitagora din Samos.....	11
2. Zeul tatălui meu	15
3. Lecții... pe plajă	19
4. Sunt un atlet extraordinar	23
5. Caut prieteni asemenea mie	27
6. Filosoful apei	31
7. Fascinatia Orientului	35
8. În împăratia alchimiei.....	39
9. Ajutor! Soseste Cambise!	43
10. Iată-mă în Babilon	47
11. Mă întorc acasă	51
12. Primii pitagoreici	55
13. La naiba cu tiranul!	59
14. Ajung în Italia	63
15. Casă nouă, scoală nouă	67
16. Crotona intră în război.....	71
17. Numărul imposibil	75
18. Masacrul pitagoreicilor.....	79
Mic dicționar pentru tineri pitagoreici	85

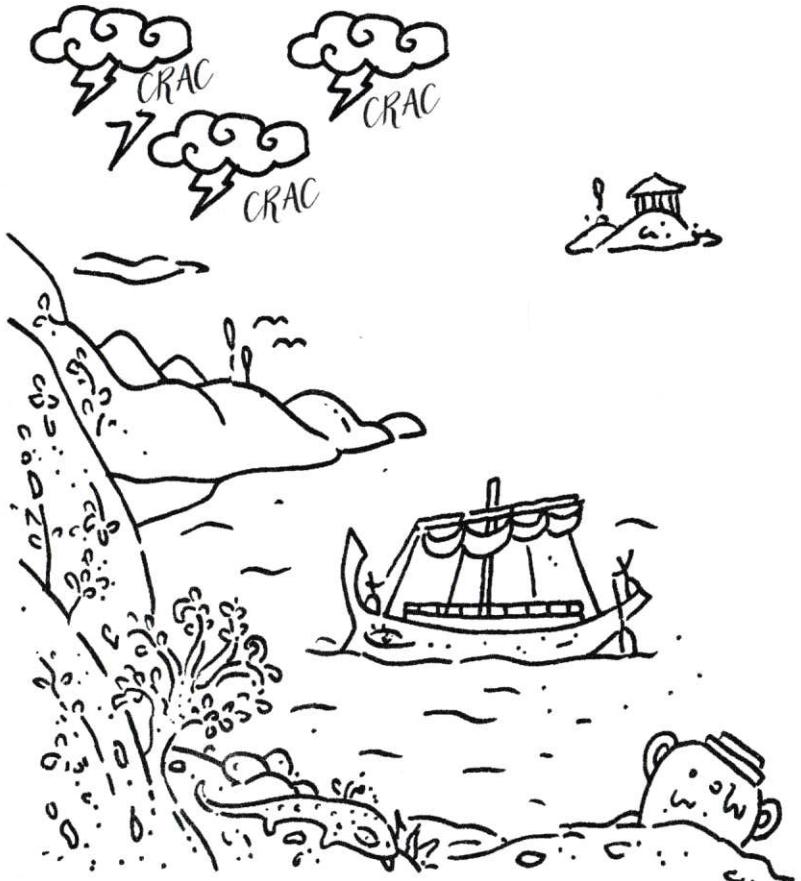

TOTUL ESTE NUMĂR!

I

Pitagora s-a născut în jurul anului 575 î.H., pe o insulă grecească din Marea Egee, nu departe de coasta Turciei actuale. Viața lui este, în mare parte, învăluită în mister și seamănă mai mult cu cea a unui făcător de minuni și a unui magician decât cu a unui matematician de astăzi. Dar Pitagora a fost un om al timpului său, când între oameni și zei exista o legătură profundă.

1. Eu, Pitagora din Samos

Bună ziua tuturor, eu sunt Pitagora, fiul mamei mele, Partenis, și al tatălui meu, Mnesarh. Bine ati venit în Samos, insula liberă a Ioniei! Eu sunt grec oarecum din întâmplare. Tata este de origine feniciană, dar e cetăean de onoare al Samosului. Făcea comerț cu cereale, mai ales cu grâu.

Le transporta cu corabia lui de pe coastă pe insulele din jur. Când a fost foamete mare în Samos, tata a adus provizii de grâu, și de atunci toată lumea din Samos îi este recunosătoare. Insula i-a plăcut foarte mult și s-a mutat aici. Așa se face că m-am născut și am crescut în Samos. și mie îmi place foarte mult această insulă.

Am doi frați mai mari: Eunost și Tirrenos. Sunt frumoși și puternici, dar nu vor avea mari realizări în viață, spre deosebire de mine, pentru care se anunță un mare viitor. Aceasta a fost profetia oracolului din Delphi făcută mamei mele când mă aflam încă în burta ei.

Acum, tata este un negustor bogat, care vinde și bijuterii. Dimineață îl puteți întâlni în port, iar seara, sub porticurile din agora, stând de vorbă cu aristocrații din Samos. Tata ne vorbește mereu despre Fenicia și Tir, orașul său natal. Mi-ar plăcea și mie să ajung acolo, aşa că mi-a promis că mă va lua odată cu el.

Deocamdată, explorez insula noastră, care se află în bună pace cu cetățile și popoarele vecine. Alerg pe plajă, urc pe râuri în susul apei, mă cățăr pe vârfurile cele mai înalte, iar acolo mă asez să aștepț apusul.

Uneori privesc țărmul continentului dincolo de marea care îl separă de Samos. Se poate ajunge acolo înotând, iar noi, copiii, ne luăm adeseori la întrecere, înfruntând valurile și curenții. Cel mai ambicioz dintre toți se numește Policrate. Vrea să învingă cu orice preț, chiar dacă este mai mic decât mine. Spune că își dorește să devină un mare atlet și să câștige la jocurile din Olimpia. Fie vorba între noi, aceasta este și dorința mea.

În Samos, ca în întreaga Grecie Antică, atleții sunt respectați și răsfătați. Gimnastica și îngrijirea corpului sunt considerate importante încă de la o vârstă fragedă. Fiecare cetate, fiecare insulă caută să-și antreneze cei mai buni tineri pentru jocurile care au loc odată la patru ani în cetatea Olimpiei. Învingătorii primesc onoruri și glorie. Unora chiar le sunt dedicate poeme și statui extraordinare. Este firesc ca foarte Tânărul nostru Pitagora să-și dorească să devină un mare atlet și să-și reprezinte cetatea la jocurile olimpice. Dar destinul lui este să devină mai celebru decât orice atlet din istorie.

2. Zeul tatălui meu

Tata m-a luat cu el în Tir, unde s-a născut și unde trăiește încă o mare parte a familiei lui. Vrea să mă ducă la templu, aşa cum cere tradiția. Tir este o cetate de pe coastă, care acum se numește Liban. A fost multă vreme asediată de babilonieni și de însuși regele Nabucodonosor. Acum este o cetate liberă, dar tot trebuie să-i plătească tribut acestui rege războinic.

Gândiți-vă numai că a masacrat o întreagă armată egipteană, până la ultimul om. A ras cetatea Ierusalimului și i-a deportat pe toți locuitorii ei... ce mai, un rege groaznic. Tirul a scăpat la mustață de mânia lui.

Dar babilonienii, spune tata, au dușmani și mai puternici în Orient: perșii.

Zeul Melqart!

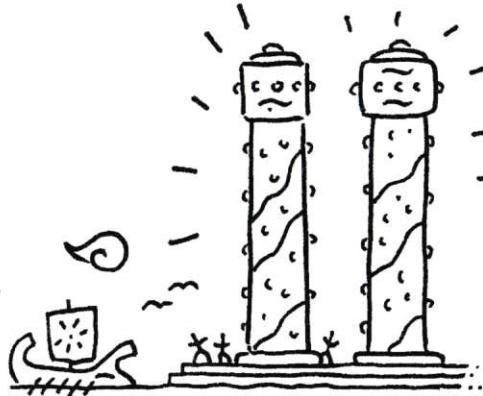

Tata știe foarte multe lucruri. Oriunde ne oprim, este recunoscut, salutat și găzduit. În templul din Tir, dedicat zeului Melqart, parcă toată lumea mă așteaptă. Melqart seamănă cu Heracle al nostru, sau cu Hercule, cum îl numesc alte popoare. Este zeul curajului și al forței fizice și interioare, protectorul sporturilor și întemeietorul jocurilor olimpice.

Preotii lui Melqart îmi arată două coloane care strălucesc și pe întuneric: una este îmbrăcată în aur, iar cealaltă, în pietre prețioase. Îmi pun câteva întrebări, iar eu, din fericire, cunosc răspunsurile.

Încuviațeză. Apoi mă însoțesc dincolo de coloane și îmi arată linia orizontului pe mare. Într-o zi voi înțelege, și aud șoptind.

Vizita în Tir a fost scurtă. Tata este mulțumit de mine și de negoțul pe care l-a făcut. A venit cu orz și grâu, iar acum pleacă cu bijuterii. A cumpărat și o mantie de purpură pentru mine, să mi-o dăruiască atunci când vă veni momentul. Când ridicăm ancora pentru a ne întoarce în Samos, sunt puțin trist.

„Așa trebuie să se întâmple“, a spus tata, „te vei întoarce când vei fi mai mare.“

